

Dosarul nr.3ra-920/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Urîtu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova privind anulare actelor administrative individual defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2020, Vitalie Urîtu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, concretizată la 28 septembrie 2020, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. U-531/20 din 10 martie 2020, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni nr.32/2020/670 din 20 februarie 2020 și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze stabilirea pensiei, calcularea cuantumului pensiei lui Vitalie Urîtu cu achitarea ei, începând cu 16 decembrie 2019, luând în considerație certificatul eliberat de către Inspectoratul de Poliție Dubăsari cu nr. 34/34-371 din 23 ianuarie 2020.

În motivarea acțiunii Vitalie Urîtu a indicat că, a activat în organele afacerilor interne până la 16 decembrie 2019, iar la momentul concedierii sale din serviciu, din proprie inițiativă, acesta avea o vechime în muncă de 24 ani 07 luni cu avantaje, conform certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Dubăsari din 24 decembrie 2019.

Reclamantul a menționat că, s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni în vederea stabilirii și calculării pensiei prin decizia din 20 februarie 2020 de

respingerile a cererii în stabilirea pensiei a fost respinsă cererea pe motiv că perioada de activitate în cadrul Izolatorului de detenție provizorie a CPR Criuleni de la 21 mai 2010 - 21 octombrie 2011 nu poate fi raportată la prevederile pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, și temei de stabilire nu este.

Nefiind de acord cu decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni nr. 32/2020/670 din 20 februarie 2020, Vitalie Urîtu s-a adresat cu cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale, solicitând anularea respectivei decizii, iar, prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. U-531/20 din 10 martie 2020, a fost respinsă cererea prealabilă.

Reclamantul consideră neîntemeiate, nefondate și pasibile de a fi anulate refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. U-531/20 din 10 martie 2020 și decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni nr.32/2020/670 din 20 februarie 2020, reieșind din prevederile art. 13, 48, 49 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

Suplimentar, reclamantul a invocat pct. pct. 61, 68, 72 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 19 din 19 iulie 2016.

De asemenea, reclamantul prin cererea de concretizare a comunicat suplimentar că, obiectul litigiului îl constituie perioada de activitate în Izolatorul de Detenție Provizorie a Inspectoratul de Poliție Criuleni 21 mai 2010 - 21 octombrie 2011 care alcătuiește prin calcul cu avantaje 2 ani 10 luni, iar organele asigurării sociale îl consideră drept vechime de 1 an 05 luni, fapt cu care nu este de acord.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă integral acțiunea depusă de Vitalie Urîtu.

S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni nr.32/2020/670 din 20 februarie 2020 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova de soluționare a cererii prealabile nr.U-531/20 din 10 martie 2020.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, oficiul teritorial competent să emită o decizie nouă, în temeiul cererii depusă de Urîtu Vitalie la data de 27 decembrie 2019, prin care să-i stabilească lui Urîtu Vitalie pensia pentru vechime în serviciu (f.d.30, 37-43).

Conform avizelor de recepție anexate, se constată că Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat dispozitivul hotărârii la 02 decembrie 2020 (f.d.32A), ulterior la 22 ianuarie 2021 a recepționat hotărârea motivată (f.d.45).

La 17 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d.36), Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de apel nemotivat (f.d.35), iar la 05 februarie 2021 a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate, emiterea unei decizii prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Vitalie Urîtu (f.d.51-55).

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.72, 73-99).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin ordinul nr.697ef din 16 decembrie 2019 eliberat de Inspectoratul General al Poliției, a fost încetat raportul de serviciu cu Urîtu Vitalie, iar conform certificatului nr. 34/34-55 din 24 decembrie 2019

eliberat de Inspectoratul de Poliție Dubăsari rezultă că, vechimea calendaristică cu avantaje în serviciu a comisarului Urîtu Vitalie, ofițer superior de sector al sectorului de poliție nr. 3 (Cocieri) al Inspectoratului de poliție Dubăsari, la data de 16 decembrie 2019, constituie 24 ani 07 luni 29 zile, fiindu-i calculată vechimea în muncă, pentru perioada de activitate în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, calculându-se 1:1 de la 01 august 1998 până la 21 mai 2010; perioada de activitate în izolatorul de detenție a CPR Criuleni calculându-se 1:2; pentru perioada 21 mai 2010 până la 21 octombrie 2011, iar în temeiul hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militar din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada de 21 octombrie 2011 – 18 martie 2016, când a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, calculându-se 1:1, pentru 18 martie 2016 – 16 decembrie 2019 când a activat în cadrul Inspectoratul de Poliție Dubăsari, calculându-se 1:1.5.

În circumstanțele expuse, instanțele ierarhic inferioare au constatat că, la 27 decembrie 2019, data adresării lui Vitalie Urîtu cu cerere către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Criuleni, dânsul întrunea toate condițiile stipulate la art. 13 lit. (b) din asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, însă Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat i-a refuzat stabilirea pensiei, interpretând eronat că pentru stabilirea pensiei în conformitate cu prevederile acestei norme se ia în calcul vechimea în muncă calendaristică (fără înlesniri).

Astfel, Casa Națională de Asigurări Sociale eronat a interpretat prevederile art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, deoarece actele prezentate confirmă stagiul de cotizare.

Instanța de apel a mai precizat că, colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) sunt persoanele care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

Instanțele de judecată au concluzionat că, Vitalie Urîtu a respectat condițiile de stabilire a pensiei pentru vechime în serviciu, iar decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Criuleni nr. 32/2020/670 din 20 februarie 2020 și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova de soluționare a cererii prealabile nr.U-53120 din 10 martie 2020 sunt ilegale și arbitrare.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca lipsit de relevanță argumentul apelantei precum că, certificatul nr. 34/34-55 din 24 decembrie 2019, emis de Inspectoratul de Poliție Dubăsari, nu ar avea valoare juridică, și că ar fi nul în partea în care vechimea în muncă a reclamantului a fost calculate cu înlesniri, care nu poate fi reținut, or, nu a

fost prezentat nici o hotărâre judecătorească prin care certificatul menționat ar fi fost anulat de instanță.

Referitor la argumentul precum că, prevederile Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 nu sunt aplicabile prezentei cauze, deoarece funcțiile deținute de intimat nu au temei de a fi asimilate sau echivalate cu activitatea în instituțiile penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran, instanța de apel a precizat că, sistemul penitenciar este subordonat Ministerului Justiției, iar instituțiile penitenciare sunt subordonate entității din cadrul respectivei autorități publice centrale de specialitate nu anihilează dreptul de a beneficia de avantajele prescrise în Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, persoanelor care deși fac parte din instituții distincte, realmente își îndeplinesc serviciul în cadrul instituțiilor penitenciare și execută atribuții specifice în acest sens or, o altă abordare este susceptibilă să discrimineze angajații organelor afacerilor interne în raport cu angajații sistemului penitenciar.

De asemenea, instanța de apel a punctat că, ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018, este un act administrativ valabil, produce efectele juridice de rigoare, care urmează a fi aplicate corespunzător, iar simplul dezacord al Casei Naționale de Asigurări Sociale cu ordinul menționat, atât timp cât acesta nu a fost anulat, nu reprezintă un temei pentru neregnoașterea efectelor acestuia.

Totodată, instanța de apel a respins și argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale referitoare la lipsa unui temei legal ce ar permite lui Vitalie Urîtu de a beneficia de recalcularea pensiei, considerând că se atentează inadmisibil asupra dreptului intimatului de a beneficia de pensie corespunzătoare condițiilor întrunite la data adresării sale, concluzie fortificată prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, jurisprudența Curții Constituționale (hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011), potrivit căreia un drept social constituie obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

La 14 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.100), Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus cerere de recurs nemotivată (f.d.101), iar la 26 august 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.107), a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d.108-112).

În motivarea recursului, Casa Națională de Asigurări Sociale și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că instanța de apel nu a analizat multiaspectual actele normative și legislația în vigoare care reglementează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanțele de judecată ca fiind stabilite.

Recurentul a menționat că la 20 februarie 2020, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Criuleni a emis decizia nr.32/2020/670 privind respingerea cererii în stabilirea pensiei din motiv că intimatul Vitalie Urîtu la data eliberării din serviciu a confirmat vechimea în serviciu de 23 ani 03 luni și 07 zile, fiind necesar în conformitate cu art.13,

lit. a) din Legea nr. 1544/1993, a vechimii în muncă de cel puțin 24 ani 06 luni, pentru persoanele care își realizează dreptul la pensionare în anul 2020 până la data de 1 iulie.

La depunerea cererii de stabilire a pensiei, intimatul Vitalie Urîtu a prezentat certificatul nr. 34/34-55 din 24 decembrie 2019 emis de către Inspectoratul de Poliție Dubăsari privind calculul vechimii în muncă, potrivit căruia perioada de la 21 mai 2010 până la 21 octombrie 2011, din cadrul Izolatorului de detenție provizorie al CPR Criuleni a fost calculată cu înlesnire de 2 luni vechime în muncă pentru 1 lună de serviciu, contrar normei juridice prevăzute de pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare. Astfel, potrivit certificatului nominalizat vechimea totală în muncă a constituit 24 ani 07 luni și 29 zile.

În urma efectuării controlului privind stabilirea vechimii în muncă, în temeiul art. 49 alin. (3), Casa Națională de Asigurări Sociale a constatat că în vechimea în muncă s-a inclus perioada de activitate de la 21 mai 2010 până la 21 octombrie 2011 din cadrul Izolatorului de detenție provizorie al CPR Criuleni, ca perioadă de serviciu cu avantaje de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, ceea ce a determinat majorarea vechimii în muncă. Însă, actul normativ care reglementează calcularea vechimii în muncă în condiții avantajoase constituie Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, care nu prevede și izolatoarele de detenție provizorie ca instituții ce conferă dreptul la calcularea vechimii în muncă cu înlesnire, după cum fac referire instanțele ierarhic inferioare.

Recurentul consideră că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere eronată și au interpretat greșit norma juridică prin faptul că a egalat Izolatorul de Detenție Provizorie al organelor afacerilor interne din subordinea Ministerului Afacerilor Interne cu Izolatorul de Urmărire Penală al sistemului instituțiilor penitenciare (actual - Administrația Națională a Penitenciarilor), or instanțele ierarhic inferioare urmau să facă deosebire între aceste două servicii, care sunt absolut diferite, întrucât deducerea precum că acestea sunt aceleași subdiviziuni, Casa Națională de Asigurări Sociale o consideră una eronată.

Recurentul a mai menționat că legiuitorul expres a prevăzut modalitatea și autoritatea competentă de interpretare a normelor juridice, or pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994 poate fi interpretată doar de Guvern prin aprobarea unei Hotărâri de interpretare și nici de cum de instanțele judecătorești ce nu au atribuția Guvernului de a interpreta o careva normă juridică și de a egala nejustificat două servicii (instituții) diferite. Până în prezent nu există nici un act normativ de interpretare a pct.8. lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994.

Referitor la argumentul instanțelor ierarhic inferioare privind calculul vechimii în muncă potrivit Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.96 din 20 martie 2018 cu

privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, recurentul a menționat că acesta constituie un act normativ emis de o autoritate publică, prevederile căruia contravin și depășesc prevederile actului normativ de bază, din care considerent ordinul respectiv este unul emis contrar prevederilor legale și nu are suport juridic.

În concluzie recurentul a relevat că subiecții Hotărârii Guvernului nr.78/1994 sunt expres stabiliți în actul normativ, iar colaboratorii din cadrul Comisariatului de Poliție nu se regăsesc prin prisma actului normativ reiterat și normele juridice ale acestuia nu se pot aplica asupra categoriilor de angajați ai Comisariatului de Poliție. Respectiv, intimatul Vitalie Urîtu era angajat al Comisariatului de poliției Criuleni și nu al unei careva instituții penitenciare, ceea ce constituie instituții diferite cu statute diferite și instanțele judecătorești urma să aprecieze obiectiv momentul dat, aplicând just norma juridică în vigoare.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 02 iunie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău părților în proces a dispozitivului deciziei contestate, însă potrivit avizului de recepție DS8001907871AS (f.d.104), se constată că la 02 august 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a recepționat decizia motivată.

La 14 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.100), Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus cerere de recurs nemotivată (f.d.101), iar la 26 august 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.107), a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d.108-112). Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 10 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.115).

La 17 septembrie 2021, Vitalie Urîtu a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilă a decursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale (f.d.118-122).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de

drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh